

Šel jsem v našem kostele zapálit svíčku.

Kolikrát už jsem stál před oltářem a obrazem naší milé Neratovské Paní, Panny Marie a prosil. Do mého nitra pronikly znova ty tři základní věty neratovského poselství:

Nikdy není pozdě začít opravovat to, co je rozbité.

Nikdo není zbytečný.

Každý z nás může konat dobro, kterému věří.

Dívám se střechem na nebe a přemýšlím. Je doba postní, čas pokání, proměn, ticha i naděje. Je čas velkých změn mnohých zažitých vzorců chování. Nastal čas tříbení charakterů a odhalování skrytého.

Je čas, kdy jsme vstoupili reálně do světa ne-mocných, do světa různých omezení, vyčlenění bezmoci i vzteku a alespoň na chvíli zažíváme to, čemu jsou vystaveni naši bližní s handicapem celé roky. Je čas prozření - kdo je kdo – přítel, hrdina, zbabělec, populist, ignorant či i natvrdo zločinec.

Je čas, kdy každý z nás slyší tajemný, pro mnohé neznámý hlas výzvy ke kroku do neznáma, popsany v biblických příbězích: „*Samueli, Samueli, Abraháme, Abraháme či Josefe, neboj se!*“ V těchto příbězích odpovídají na tento neznámý hlas: „*Zde jsem Pane, abych plnil tvou vůli.*“

Je čas, kdy naši pýchu a všemohoucnost sráží neviditelný organizmus a nutí celý svět aby, pokud chce přežít, změnil své chování. Je čas být pokorný. Neboť z pokory vyrůstá hrdinství.

Je čas výzvy každému z nás, aby se izolace nestala samotou, kdy se poslušnost nestane alibismem, kdy se vedení nestane diktaturou, kdy ochrana zdraví nezabije život ducha, kdy virtuální svět sociálních sítí pomáhá uchovat plnost kontaktů reálného života.

Je čas na čtení a naslouchání hloubky a podstaty vyřčených slov od takových, jako je papež František, Tomáš Halík, Marek Orko Vácha, ale i od svých dětí, rodičů a přátel.

Je čas půstu od společenství, abychom pochopili význam podání ruky, objetí či políbení těch, které milujeme, aby až doba tohoto půstu skončí, tato gesta nikdy nebyla prázdná.

Je čas boje s pohodlím, poraženectvím, sobectvím i touhou hodit to na někoho...

Je čas nenadávat na to, co nesmím, ale hledat, co můžu.

Je čas naučit se vidět a přijímat pomoc a být za ni vděčný.

Je čas, který mi Hospodin svěřil a já jsem ten, jenž svými skutky rozhoduje, jaký bude svět.

Je čas vypuštěných běsů zla a pasti lži strachu, jenž se nám snaží vnutit myšlenku, že ten neviditelný virus je pánem světa a my s tím nic nenaděláme. Je čas víry v sílu i těch nepatrných skutků dobra, protože ony proráží temnoty bezmoci a jsou poselstvím naděje.

Je čas otevřít v úžasu ústa a nestydět se za slzy vděčnosti za tolik a tak nádherných projevů pomoci. Je čas pochopit, že největší akt lásky není žít pro lidi, ale s nimi.

Je čas jít zapálit v kostele svíčku....

Z Neratova s díky a požehnáním P. Josef Suchár š. f. n.

